

rettet denne Opfordring, Regeringen til at gøre Skridt til, at der inden føje Tid maa foreligge et Forslag om, at Staten og Kommunen i Fællesskab søge at raade Bod paa de Brøst, der paa det paagældende Omraade er til Stede.

Jeg vil til Slutning tillade mig at rette en Henvendelse til den højtærede Justitsminister. Det drejer sig om et Barn, der efter min Opfattelse har været Genstand for urigtig Behandling af Justitsen. Det er en Sag, som efter min Opfattelse vidner om, at der er Klassejustits i dette Land, og at man ikke gaar ens frem mod alle. Valgdagen i Aar nedbrændte en Fæstegaard under Hessel, en Herregaard ved Grenaa. Fæstegaarden tilhørte en Mand ved Navn Peter Bits. Han havde af kvindeligt Tyende kun en lille Pige paa 11 Aar, der skulde forrette Malkearbejdet, deltage i Markarbejdet og passe de tre Børn, der vare i Hjemmet. Dagen efter Ildebranden holdt Herredsfoged Rothe Forhør, og under dette Forhør mente Herredsfogden, at denne 11aarige Pige havde viklet sig ind i nogle selvmodsigende Forklaringer, og han afsagde Arrestdekret over hende og gav den stedlige Politibetjent Ordre til at transportere hende til Grenaa. Transporten foregik paa den Maade, at Pigen gik foran Politibetjenten den 1½ Mil lange Vej. Forinden hun skulde gaa den lange Vej, bad hun om at faa Lov til at gaa ind at vadske sig og skifte Tøj, men det nægtede Betjenten. Da hun kom forbi sine Forældres Hjem, der laa ved Landevejen, bad hun Betjenten, om hun ikke maatte gaa ind og underrette Forældrene om, at hun var bleven arresteret. Betjentens Svar var: Skrub af. Hun blev saa ført videre, kom til Grenaa og blev indsat i Arresten. Der blev holdt lange Forhør over hende, og fra hvert Forhør vendte Pigen grædende tilbage. Hun har senere fortalt, saavidt et Barn kan fortælle, hvilke Lidelser det havde været for hende. Men det var ikke muligt for Herredsfogden at fremlokke nogen Tilstaaelse af Pigen. Jeg beder erindre, at hun kun var 11 Aar, og enhver vil kunne sige sig selv, at hvis en saadan Pige virkelig er skyldig, hører der ikke meget til for at faa hende til at tilstaa. Der hører, tror jeg, i Almindelighed ikke

ret meget til at faa en saadan lille Pige til at tilstaa sig skyldig i en Forbrydelse, som hun virkelig har begaaet. Men hun tilstod sig, som sagt, ikke skyldig. Der er et Moment til, som taler for, at hun i Virkeligheden heller ikke var skyldig. Den Ejendom, hvorom der her er Tale, har gennem Aaringer været meget daarlig og ilde deran med Hensyn til Sikkerhed mod Brandfare. Den Mand, for hvem det brændte, har en Broder, som 2 Dage forinden Branden sagde til en Borger i Grenaa: Det varer saamæn ikke ret længe, inden Hytten derude gaar op i lys Lue, thi der mangler det allernødvendigste til Sikring mod Brandfare. Ikke desto mindre holder Herredsfogden fast paa, at Pigen er skyldig, og da Pogens Fader, ganske naturlig ængstet over sit Barns Skæbne, kommer til Herredsfogden og anmoder ham om at løslade hende, svarer Herredsfogden, at der endnu ikke er foretaget de nødvendige Forhør, men at der ingen Tvivl er om, at Pigen er skyldig. Da Pigen endelig er løsladt, bliver hun gentagende kaldt i Forhør, hvorfra hun hver Gang vender grædende tilbage. Imidlertid ender Sagen med, at da Faderen henvender sig til Herredsfogden for at faa at vide, om Pigen er frikendt, faar han til Svar, at der ingen Tvivl er om, at hun er skyldig, men hun vil blot ikke tilstaa. Faderen anmoder nu Herredsfogden om en Udskrift af Forhørene og betaler herfor 5 Kr., men nogle Dage efter faar han det Svar fra Herredskontoret, at han kun kan faa denne Udskrift, naar han vil underskrive en Erklæring, der gaar ud paa, at han ikke vil publicere Udskriften, og at han ikke vil søge det offentlige til Erstatning, og da Manden ikke vil afgive denne Erklæring, nægter man ham en Udskrift af Forhørsprotokollen. Saa henvender han sig til Amtet, og nogle Dage efter, at han har sendt sin Klage til Amtet, kommer Betjenten med et mundtligt Svar, der gaar ud paa, at Amtet tiltræder den Erklæring, som Herredsfogden har afgivet til ham. Nu er det, jeg siger om denne Sag, som jeg har undersøgt, og som jeg tror her i det allervæsentligste at have fremstillet korrekt, at det er et Stykke Klassejustits, der er foretaget. En fattig Pige er før bleven arresteret for mindre end det, der